

Ekenäs den 6 April 1873.

Mina käraste!

Så glömsk jag var i fredags då jag hade borde skriva, men som sagde, vi hade stor städning eller opphållsövning som så upptog mina tankar. Mamma fick ändå veta att vi voro friska och att vi önska kunna vara snälla. Det här nu vara så och så med den sednare saken. — Tack så mycket för silhouetterna, vi lade handen på namnen och försökte gissa och känna igen, somliga tyckte vi voro utmärkt bra, som Taltin, Cygnæus, Jöstrand m. fl. men andra kände vi alls inte igen. Karin kände strax igen morfar. Och så följde det med så trefliga bilden säkert att smattningarna som blefs så förtjusta och tacka morfar och mor, mor så mycket för dem. Vi ha tänkt att klustra dem i en bok för att de inte skola rivas. När barnen sågo

de der helt svarta figurerna skrattade
 de med full hals, Miki troligen
 för att Karin gjorde det, han är en
 sådan liten älska, men ändå oppone-
 rar han sig alltid mot Karin t.o.m.
 om Karin säger: Miti är snäll, så sa-
 ger han mycket bestämdt: nej!
 På morgnarna har man ingen fred
 för än herrn shipper ut, han kallar
 så som mormor vet att han kan:
 "Mi då ate, tantan på, resorna på"
 gatta och öfverskor ha sina egna namn.
 Han kommer nog ihåg sin lexa ännu
 som moster Eva lärde honom och att
 tid när man säger Miten Piten så sa-
 ger han: puppus.

I dag är det Palmsonsdag, på den dagen
 kommer jag alltid ihåg pappas bio-
 grafi öfver en ros och pappas minne-
 vers i mamas album, den var skriven
 på Palmsonsdagen 1837.

Långfredagen ha vi tänkt gå till nä-
 varden, hvem vet kanske ha vi tänkt

det samma. Då tänka vi på hvarandra
 och be för hvarandra. Om påsklörd-
 gen ha vi seminarister här, jag vet
 ännu inte huru många. Fåra egna
 konstljipor ha redan gifvit oss 70 ägg,
 så att vi ha råd att bjuda främmar-
 de. — För jag ge en af systrarna en
 kommission: att vara så var och gå att
 ska köpa åt mig Kjennels "Serenade
 ved strandbredden" som vi sjöngs då
 nifan var hos mamma och skicka den
 i korbund så hade den inte kosta
 mkt. Det var så roligt att få den
 till seminariet, solo kan lika bra
 sjungas af en sopran.

Jag har inte förrut kommit ihåg att
 berätta att min förra Mari som var
 hos Selma Broberg nu dött i koppor-
 na der. Vill mamma berätta det för
 tanten Jenny om hon inte vetat det
 förrut, det intresserar väl henne och
 så litet att höra om henne. Hon
 har varit mycket våldsam i febery-

Men sedan reelig på det sista. Helt
 oförmodadt träffade hon den sin syster
 som skötte henne under sjukdomen.
 (Och huru de barnen nu varit här och
 plumpat!) — En gått ha vi varit
 hos Thellmans, frun var utmärkt
 värdig och snäll, hon spelade niko
 och blev så lifvad att hon sjöng med.
 Der hade Torin och Eva borde vara
 ty det var mest ur operor hon
 spelade och om man bedt om hvad
 som helst så ~~vist~~ kunde hon, ja
 hon spelade nästan hela eftertha
 och allt utantill. Hon är ju så när
 synligt att hon inte skulle se att
 spela efter noter, utan lär hon sig
 något nytt så läser hon det först
 ur noterna, som är en bok och se-
 dan spelar hon. Der var niko treffligt
 Flomans och Reuters voro med der.
 Men fastligt mycket mat d.v.s. kall
 mat var der, jag tror visst 10 sorter,
 så att jag är helt rädd för när de ska
 komma hit. Men jag bjuder hvad jag kan.

Vi få väl höra huru ni funderat och
 planerat — om det alls blifvit något
 planerat ännu. Om Hagströmers
 komma, tänk hvad det då blir
 för ett lif! Den som kunde sticka
 sig till en helst på en stund och få
 se er och dem litet, aber, aber!
 Mamma frågar hvad jag säger om
 porträtterna. Jag tycker jag de äro
 mycket bra, minna ändå bättre än
 barnens, men morfar och Miki sken
 trefligast. Mamma begrep väl att
 den 12de jag skickade var för dem.
 Härmed följer nu ett af en af svär-
 gerskorna samt en tre mark till
 noterna som jag beställde. Berndt
 har skickat ett af mig och af barnen
 till fru Müller i Leipzig.
 Berthardsdagen den 17de måste vi ha fram-
 mande här, det brukas ju så här att
 man en gång om året har stort ka-
 las för alla sina bekanta, vanligen
 då på en namnsdag. Till dess ville

jag så gärna ha något godt från
 H-fors om det bara ginge an att få
 men svårt är det att skicka mat på
 posten. Möjligen en sökt tunga
 och litet ost som inte står att få
 här, men just ingenting annat pas-
 sar att skicka. Jag får väl ta min
 kära Letterstrand till hjälp och stäl-
 la till efter den af hvad Ekenäs
 kan åstadkomma. Idag är det Wit-
 helm och B är just nu på kalas hos
 Floman. De ha bara herrarn emellan
 Hulda för närvarande är "opasslig"
 (eller hur är det som man på finska
 vis uttrycker sig?) Barnen sova
 nu och jag sitter här helt allena
 med tankarna på eder. Tina
 tycker det är så synd med mig
 och tycker att jag måste ha bra
 ledsamt. Skulle jag göra ingenting
 utan sätta mig och fundera så
 kunde det väl hända, men när
 jag pratar med mina käreste

Ja kommer det visst inte i fråga.
Hur mår nu moster Thilda, stackars?
Det går väl för sig så som förut - ibland
på fötter och ibland i säng. Och hur
na barnet skolen ni helsså så hjert-
innesligt. Hvad ha de sagt från
Kj-bj om barnen vara, det skulle
mycket intressera mig? Och hur
är det med Hudduäs affären? Bli-
r inte nu heller något af?
Vi voi jag som inte ännu lagat
något åt Therese och inte vet jag hel-
ler hvad det skall blifva! Vi hade
tänkt att telegrafera om påskdagen
och gratulera dem, men om det in-
te skulle bli något af så ber jag
mamma vara så god och inte glöm-
ma att framföra våra hjertliga lyck-
önskningar till dem. Ja måtte Therese
nu bli lycklig, det önskar jag så inner-
ligt. — Nu farväl käreste vänner
alla, tänken i edra böner på edra
barn här i Ekenäs, ja jag vet att pap-
pa och mamma göra det. Farväl!

